

άμυαλος

άμυαλος, -η, -ο, επίθ. [<α- στερητ. + μυαλό]. **1.** που είναι μειωμένης πνευματικής αντίληψης: «από έναν άμυαλο μόνο βλακείες μπορεί κανείς να περιμένει». **2.** που δεν έχει μυαλό, που είναι απερίσκεπτος, ριψοκίνδυνος: «σ' αυτό το εγχείρημα μόνο ένας άμυαλος σαν και σένα μπορούσε να προβεί». (Λαϊκό τραγούδι: μου είπανε στο σπίτι σου να μην ξαναπατήσω, γιατί 'μαι, λέει, **άμυαλος** και θα σε τυραννήσω // γιατί το δρόμο σου ν' αλλάξεις για δυο στολίδια, **άμυαλη**, τρελή, και το στεφάνι σου να το πετάξεις, να γίνεις στη ζωή αμαρτωλή;).

- άμυαλος βρακί εφόρει, κάθε πάτημα το θώρει, βλ. συνηθέστ. καινούριο κοσκινάκι μου και πού να σε κρεμάσω, λ. κοσκινάκι.

- ψηλός και άμυαλος, συνηθισμένος ειρωνικός χαρακτηρισμός πολύ ψηλού ανθρώπου: «ψηλός κι άμυαλος, που λένε, πώς να μην την κάνεις τη βλακεία!».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας